

Udtalelserne hos *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 223 f., smh. m. side 229 f., gør dog forbehold for tilfælde, hvor konflikten vedrører en lovbestemmelse, der på tidspunktet for traktatens indgåelse efter fast retspraksis fortolkes på en måde, der umuliggør løbende opfyldelse af traktaten, se herved også side 491.

37. Således *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 387 f. Se også *Alf Ross*: Folkeret side 84, som uddybet i *Juristen* 1972 side 163.
38. Se herved ovenfor side 78, note 29.
39. Se herved ovenfor under punkt 4 b.

Fremstillingen dér vedrører alene spørgsmålet om, i hvilket vedkommende minister må anses for retligt forpligtet til at foretage abstrakte opfyldesskridt, for så vidt dette kan ske administrativt i henhold til gældende lovgivning.

I samme omfang må vedkommende minister formentlig anses for retligt forpligtet til at undlade at gennemføre sådanne ændringer af administrativt fastsatte bestemmelser, der umuliggør løbende traktatopfyldelse. I kraft af den udfyldning af legalitetsprincippet, der indeholdes i »fortolknings-« og »formodningsreglen«, vil en overtrædelse heraf formentlig efter omstændighederne kunne medføre de pågældende bestemmelsers ugyldighed.

40. Jfr. ovenfor under punkt 4 b.

Der er herved bortset fra bestemmelsen i grundlovens § 20. Betydningen af grundlovens § 20 i denne forbindelse er behandlet nedenfor afsnit V, punkt 2.

41. Noget andet er, at det for at sikre denne løbende opfyldelse kan være nødvendigt at bringe gældende lovgivning i overensstemmelse med traktatens bestemmelser. I det omfang dette er tilfældet, medfører indgåelsen af den traktatmæssige forpligtelse derfor indirekte en begrænsning af lovgivningsmagtens handlefrihed.
42. Denne bestemmelse gælder også i de tilfælde, hvor traktaten kun indirekte medfører en begrænsning af lovgivningsmagtens handlefrihed, se herved ovenfor side 81, note 41.
43. Om vedkommende ministers forpligtelse efter ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 1, til at fremsætte lovforslag for folketinget med henblik herpå henvises til bemærkningerne ovenfor under punkt 4 b.
44. I praksis opstår spørgsmålet i virkeligheden kun sjældent, fordi det i de senere år er blevet almindeligt, at regeringen søger den fornødne lovgivning gennemført forud for traktatens indgåelse.
45. Der erindres om, at der her og i det følgende bortses fra bestemmelsen i grundlovens § 20, se herved ovenfor side 81, note 40.
46. Jfr. *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 128–130; det nævnes her, at det undertiden forekommer, at en *traktat* stiller krav om, at den nationale opfyldelseslovgivning skal gennemføres i form af grundlov, således at bestemmelserne kun kan ændres ved en ny grundlov. Eksemplerne herpå er imidlertid få og uden interesse i den foreliggende sammenhæng.
47. I overensstemmelse hermed er det ganske fast antaget, at indgåelse af traktater, der alene indebærer en undladelsespligt for den danske lovgivningsmagt, ikke kræver folketingets samtykke efter den ovenfor nævnte bestemmelse i grundlovens § 19, stk. 1, jfr. *Poul Andersen*: Dansk Statsforfatningsret side 490, *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 80–84, *Alf Ross*: Dansk Statsforfatningsret I side 389 og *Max Sørensen*: Statsforfatningsret side 276.

Antagelsen er i overensstemmelse med, hvad der fremgår af forarbejderne til bestemmelsen i grundlovens § 19, se *Forfatningskommissionens Betænkning* side 118.

Noget andet er, at folketingets samtykke efter omstændighederne kan være påkrævet, fordi undladelsespligten må anses for at være »af større betydning«.

48. I art. 95, stk. 3 og 4, i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab findes der dog en mere generel adgang til med visse begrænsninger at foretage nødvendige »tilpasninger« af EKSF-traktatens regler om Den Høje Myndigheds (nu: den fælles EF-kommissions) udøvelse af de beføjelser, som er givet den inden for Kul- og Stålfællesskabets